

Abstrakt

Pojem „radikálně pravicové populistické strany“ je velmi často slýchán v médiích, v odborných kruzích či mezi běžnou veřejností. Dnes se mluví o vzestupu tohoto typu politických stran v Evropě a současně se dává do souvislosti především se vzrůstajícím počtem imigrantů. Cílem této práce je objasnit příčiny, které vedou ke vzniku a k dlouhodobějšímu úspěchu těchto politických stran. Práce bude analyzovat a posléze komparovat životní dráhu strany Švédských demokratů a norské Strany pokroku. I přesto, že Švédsko a Norsko sdílí řadu historických a kulturních rysů, situace ohledně vybraných politických stran se viditelně liší. V Norsku se podařilo Straně pokroku překvapivě uspět ve volbách již v roce 1973. Dnes patří mezi nejsilnější domácí strana. Na rozdíl od nich radikálně pravicové populistické strana Švédští demokraté vstoupila výrazněji na nevyšší politickou scénu až v roce 2002. Začátek časového výzkumného rámce diplomové práce je určen počátečním úspěchem předchůdce Strany pokroku, Strany Anderse Langeho v roce 1973. Jádrem diplomové práce tvoří koncept tzv. nabídky a poptávky, podle které se kategorizují detailně zkoumané nezávislé proměnné. Hlavním záměrem je určit klíčový faktor stojící za úspěchem vybraných skandinávských politických stran a analyzovat jejich vývoj a vnitřní charakteristiky.